

60-0925 DEN DAGEN PÅ GOLGATA - JEFFERSONVILLE IN

God morgen, venner. Det er et privilegium å få være her i Tabernaklet igjen denne formiddagen, for å tjene Herren, ved å forkynne Ordet og be for syke. Og jeg er veldig takknemlig for denne dagen.

Det synes som om det har ligget på mitt hjerte hele uken, og jeg våknet svært tidlig her en morgen, omkring kl. 04.00, og jeg fikk denne tanken: "Den Dagen På Golgata." Og jeg ønsker å tale om det denne formiddagen. "Den Dagen På Golgata."

La oss nå slå opp i Bibelen vår, og lese i det 27. kapitlet i Matteus Evangelium, og vi skal begynne med det 27. verset. Vi skal lese en del fra Skriften for å få en bakgrunn.

Vi leser, vers 27 i Matteus Evangelium. Nå, la oss lytte nøye etter under lesingen.

Matt 27:27 Landshøvdingens soldater tok deretter Jesus med seg inn i borgen, og de samlet hele vaktstyrken rundt Ham.

28 Og de kledde av Ham og tok på Ham en skarlagenfarget kappe.

29 Etter å ha flettet en krone av torner, satte de den på hodet Hans, og gav Ham et rør i Hans høyre hånd. Og de bøyde kne for Ham og spottet Ham og sa: «Vær hilset, Du jødenes Konge!»

30 Så spyttet de på Ham og tok røret og slo Ham i hodet.

31 Og da de hadde spottet Ham, tok de kappen av Ham, kledde Ham i Hans egne klær, og førte Ham bort for å korsfeste Ham.

32 Da de kom ut, fant de en mann fra Kyréne, ved navn Simon. Ham tvang de til å bære korset Hans.

33 Og da de var kommet til et sted som kalles Golgata, det vil si Hodeskalle-stedet,

34 gav de Ham sur vin å drikke, blandet med galle.

Men da Han hadde smakt på den, ville Han ikke drikke.

35 Så korsfestet de Ham, og de delte klærne Hans ved loddkasting, slik at det som var talt ved profeten, kunne bli oppfylt:

«De delte Mine klær mellom seg, og om Min kjortel kastet de lodd.»

36 Så satte de seg ned og holdt vakt over Ham der.

37 Og over hodet Hans satte de opp anklagen som var skrevet mot Ham:

DETTE ER JESUS, JØDENES KONGE

38 To røvere ble så korsfestet sammen med Ham, en på høyre og en på venstre side.

011 Matt 27:39 Og de som gikk forbi, spottet Ham og ristet på hodet.
40 Og de sa: «Du som ødelegger templet og bygger det opp på tre dager, frels Deg Selv! Hvis Du er Guds Sønn, kom ned fra korset!»

012 Matt 27:41 På samme måte spottet også yppersteprestene sammen med de skrift-lærde og de eldste. Og de sa:
42 «Han frelste andre; Seg Selv kan Han ikke frelse!
Hvis Han er Israels Konge, la Ham nå komme ned fra korset, og vi skal tro Ham!

013 Matt 27:43 Han har satt Sin lit til Gud. La Ham utfri Ham nå hvis Han vil ha Ham. For Han sa: Jeg er Guds Sønn.»
44 Også røverne som var korsfestet sammen med Ham, hånte Ham på samme måten.

014 Matt 27:45 Fra den sjette time til den niende time ble det mørke over hele landet.
46 Og omkring den niende time ropte Jesus med høy røst og sa: «Eli, Eli, lamà sabaktàni?» Det betyr: «Min Gud, Min Gud, hvorfor har Du forlatt Meg?»

015 Matt 27:47 Da noen av dem som stod der hørte det, sa de:
«Han roper på Elia!»
48 Straks sprang en av dem og hentet en svamp, fylte den med sur vin og satte den på et rør og gav Ham å drikke.

016 Matt 27:49 De andre sa: «La Ham være!
La oss se om Elia kommer og frelser Ham!»
50 Og Jesus ropte igjen med høy røst og oppgav ånden.

017 Matt 27:51 Og se, forhenget i templet revnet i to fra øverst til nederst. Og jorden skalv, og fjellene revnet,
52 og gravene ble åpnet, og mange av de hellige som var døde, stod opp.

018 Matt 27:53 Og de kom ut av gravene etter Jesu oppstandelse, og de gikk inn i Den hellige stad og viste seg for mange.
54 Men da høvedsmannen og de som var med ham - de som holdt vakt over Jesus - så jordskjelvet og det som hadde skjedd, ble de grepet av stor frykt og sa: «Sannelig, Han var Guds Sønn!»

La oss bøye våre hoder et øyeblikk i bønn. Herre, vi vet at Du er Gud, og etter å ha lest dette innviede og hellige Ord, kan vi fremdeles se at Din natur ikke har endret seg. Du er alltid Gud. Og det virker som om Jesus ikke skulle få noen hjelp, at han ble tatt av onde hender, og ble hakket i stykker og spyttet

på, og spottet. Og Han henger på korset, blødende, døende. Og det virket som det ikke var noen hjelp noensteds, inntil endog Han selv ropte ut: "Min Gud, Min Gud, hvorfor har du forlatt meg?"
Men Du handler i den stunden når ingen andre er istand til å handle.

Det er gitt til oss å vite, Herre, at om vi har noen elver som vi ikke kan komme over, om vi har noen fjell som vi ikke kan gå igjennom, da har Gud spesialisert seg på å gjøre ting som andre ikke kan gjøre. Du er en ekspert på jobben. For du vet årsaken til den dagen på Golgata. Du som er Gud, den uendelige, Du visste at denne timen måtte komme. Men da det ble fullbyrdet, da viste du at du var Gud. Du viste Hvem som var sjefen.

Du rystet jorden, og de hellige som sov i gravene, kommer ut. Du mørkla solen, som om det var natt, likesom nattens mørke. Du viser at du var Gud, men Du så ut til å sitte stille så lenge. La oss ut fra dette trekke denne konklusjonen, at så lenge vi vandrer i Ånden, er ledet av Guds hånd, uansett hva som synes å være feil, så har vi likevel vårt blikk festet på Golgata. Og Gud vil tale i den rette time, til rett tid.

Nå, Fader Gud, vi vil be om tilgivelse for våre synder og våre overtredelser. Vi vil be om din Ånd til å lede oss. Led oss slik som Duen ledet Lammet. La oss være lydige mot hva enn måtte skje oss, idet vi vet dette, at Gud virker alt til det gode, og vi vet at det ordner seg.

Vær med oss i dag i dette møtet. Vi ber om at Du vil frelse dem som er i en tilstand til å bli frelst, og som søker etter frelse. Fyll dem med Evig Liv som søker dette. Vi ber om at Du vil helbrede de som er syke og plagede, og som er kommet for å søke helbredelse. Og vi vil prise Deg for det. Vi ber om dette i navnet til din Sønn, vår frelser, Jesus Kristus. Amen.

Nå, i talen denne formiddagen, vi ønsker å gjøre dere oppmerksomme på teksten som jeg har valgt å tale ut fra: "Den dagen på Golgata." Det kan synes å være litt utenfor det rette tidspunktet. Dette tales det om på langfredag. Men Golgata skulle bli husket hver dag. Og vi har hørt så mye om det, lest så mye om det. Predikanter har forkynt om det siden den første tiden. Sangere har sunget om det gjennom tidene. Profeter forutsa det fire tusen år før det hendte, og profetene i denne tiden peker tilbake til da det skjedde. Det er slik en viktig dag.

Det er en av de viktigste dagene av alle dager som Gud noensinne lot demre over jorden. Og hvis Golgata er så viktig for den menneskelige rase, da tror jeg at det er bra for oss å gå tilbake, og undersøke det, og se nøyaktig hva det betyr for oss. For jeg er sikker, i denne sene timen som vi lever i, at vi vil søke opp alt det viktige av Gud som vi kan kjenne til, og alt det vi kan finne ut. Vi er her for å lære av det, for å se hva som er der for oss, og hva Gud har gjort for oss,

og se hva Han har lovet å gjøre for oss. Og det er derfor vi kommer til menigheten.

Det er derfor predikanten forkynner. Det er derfor han studerer og mediterer i Skriften, og søker etter inspirasjon, fordi han er en allmenn tilgjengelig tjener til Guds folk, og han prøver å finne noe som vil - som Gud ville ha å si til sitt folk, noe som ville hjelpe dem. Kanskje det kan være å fordømme dem i deres synder, men også være en hjelp til å reise dem opp, så de kan vende om fra sine synder, og deretter stå opp til å tjene Herren. Og forkynnerne skulle søke disse tingene.

Hvis denne dagen er så viktig, en av de største dagene, la oss se på tre forskjellige ting som denne dagen betydde for oss. Vi kunne ta hundrevis. Men denne formiddagen har jeg bare valgt tre forskjellige viktige ting, som vi ønsker å se på i de neste få minuttene, om hva Golgata betydde for oss. Og jeg ber om at dette vil fordømme enhver synder som er til stede, at det vil få enhver hellig til gå ned på kne, at det vil få alle syke til å heve sin tro til Gud, og gå bort helbredet, enhver synder frelst, alle frafalne til å komme tilbake og skamme seg, og enhver hellig til å juble, og gripe tak på ny, og fatte nytt håp.

Den ene store viktige tingen som Golgata betyr for oss og verden, er at det avgjorde syndespørsmålet én gang for alle. Mennesket var funnet skyldig i synd, og synd var en straff som intet menneske kunne betale. Straffen var så stor, så det var ikke noen som kunne betale straffen. Jeg tror virkelig at Gud bestemte det på den måten, at straffen ville bli så stor at ingen kunne betale det, slik at Han kunne gjøre det selv.

Straffen for synd var døden. Og vi var alle født i synd, formet i urettferdighet, kom til verden og taler løgn. Derfor var det ingen av oss som var verdig, eller de kunne ikke finne noen på jorden som var verdig.

Og synd startet ikke på jorden. Synd startet i himmelen. Lucifer, djevelen, var en fordømt skapning for sin ulydighet, før han noensinne oppdaget jorden. Synd begynte i himmelen, hvor Gud satte englene, osv. på det samme utgangspunkt som han satte mennesket på. Kunnskap, kunnskapens tre ... Livets Tre, og kunnskapens tre, hvor man kunne ta sitt valg. Og da Lucifer ble gitt fortrinn til å gjøre sitt valg, da ville han ha noe bedre enn det som Gud hadde. Det startet problemene.

Og der var et betalingskrav for synd. Kravet var død. Døden var straffen, og det er ... Vi kunne gå inn i viktige detaljer om dette, fordi jeg tror ikke at der bare er én død. Der er ett liv. Og jeg tror at et menneske som har Ewig Liv, kan aldri dø. Og jeg tror at der er en fullstendig utslettelse av den sjelen som synder, for Bibelen sier: "Den sjel som synder, den sjelen skal sannelig dø", ikke mannen, men sjelen som synder. Så Satan må visseelig dø, til å bli fullstendig tilintetgjort.

Hvor jeg er uenig med universalististen (En som tror at alle blir frelst), som sier at Satan vil bli frelst. Han syndet, og han er opphavsmannen til synd. Og hans sjel syndet, og han var en ånd. Den ånden skal bli fullstendig utslettet, ingenting skal bli tilbake av den.

Og når synden traff jorden der tilbake i begynnelsen, liksom et dekke av mørke som faller ned fra himmelen, da lammet det bokstavelig talt jorden. Det kastet enhver skapning på jorden, og alt Guds skaperverk, inn i trelldom. Mennesket var under trelldom av død, sykdom, problemer, sorger. Hele naturen falt sammen med dette. Synden var et bedøvelsesmiddel som faktisk lammet jorden. Og vi ble da satt tilbake her i håpløshet, fordi enhver skapning på jorden ble berørt av det, og alle som er født på jorden, ble underlagt dette. Så det måtte komme en forløsning fra et sted hvor det ikke fantes synd. Det kunne ikke komme fra jorden.

En av oss kunne ikke innløse den andre. Det måtte komme fra en annen. Derfor, når mennesket skjønnte at han var adskilt fra sin Gud, da ble han en vandrør. De gråt, de ropte, de slet, de vandret omkring gjennom fjell og gjennom ørkener. De søkte etter en by, hvis Byggmester og Skaper var Gud. For han visste at hvis han noen gang kom tilbake i Guds nærvær, da kunne han snakke ut med Ham om det.

Men det var ingen vei tilbake. Han ble forlatt. Han visste ikke hvilken vei han skulle gå, så han bare tok avgårde på vandring, prøver å finne et sted hvor han kunne finne en vei tilbake til dette stedet. Noe på innsiden av ham fortalte ham at han kom fra et sted som var perfekt.

Det er ikke én person her i denne synlige forsamlingen denne formiddagen, eller i forsamlingen som lytter på lydbåndet, der hvor det vil gå rundt omkring i verden, det er ingen her, eller andre steder, som ikke søker etter perfektjon. Du betaler dine regninger, du tror at det vil ordnet opp i sakene. Når du så fikk dine regninger betalt, så blir noen i familien syk. Når sykdommen er kureret, så har du fått enda flere regninger å betale. Så oppdager du at håret ditt begynner å bli grått, og dermed ønsker du å være ung igjen. Og det er noe der hele tiden, hele tiden, på grunn av den bølgen av synd. Men i ditt hjerte, fordi at du søker etter det, så viser det at der er en fullkommenhet et eller annet sted. Et sted finnes det noe.

Det er grunnen til, mange ganger i dag, at en synder fremdeles vandrer rundt omkring. En vakker ung jente vil klippe hårlokker sine, for å være populær, male opp ansiktet sitt, for å få henne til å se pen ut, ta på seg klær som viser fram formene hennes, fordi det er det eneste som hun klarer å finne, finne et sted, for å prøve å finne noe som kan komme tilbake til henne, når hun kan forårsake at menn plystrer etter henne, vinker etter henne, flørter med henne. Unge menn vil gjøre det samme overfor kvinnen: prøver å gjøre seg attraktiv for henne. Naboer vil bygge et hus, og de vil bygge det opp på en bestemt måte, fordi det da vil se litt bedre ut enn naboens hus. Dette skjer hele tiden. Vi søker etter noe, og det fortsetter, noe som vil overgå de andre.

Den unge damen vil finne ut at en annen ung dame er mer populær enn hun. Naboen vil finne et hus som ser bedre ut enn hans. Kvinnen vil finne at en annen kvinne er kledd på en bestemt måte, som ser bedre ut enn det hun gjør. Det er noe i oss som er søker etter noe, og det viser at vi er forlatt. Vi ønsker å finne dette ene som vil bringe oss til denne tilfredsheten, som vil fylle denne hungeren der inne, men det virker som vi ikke kan finne det.

Mennesker har prøvd på dette gjennom årtidene. De gråt etter det. De sørget.

De har gjort alt de kunne, men likevel fant de det ikke, mens de vandret omkring gjennom denne verden.

Til slutt en dag, det er den dagen på Golgata, det kom Æn ned fra herligheten, Æn ved navn Jesus Kristus, Guds Sønn. Han kom fra herligheten, og Golgata ble formet. Det var den dagen da prisen ble betalt, og syndeproblemet ble avgjort for alltid, og det åpnet opp veien til denne tingen som vi hungrer og tørster etter. Det brakte frem et sted av tilfredshet.

Det er ingen som noensinne har besøkt Golgata, og har sett det slik som det var, og som noen gang kan bli den samme igjen. Alt det som han noen gang har ønsket eller lengtet etter er, blir oppfylt når han kommer til dette stedet. Det var en viktig dag og slik en viktig ting, det rystet hele verden. Det rystet verden slik som den aldri før er blitt rystet, da Jesus døde på Golgata og gjorde opp for syndeproblemet.

Denne syndige verden hadde en mørkleggelse. Solen gikk ned midt på dagen, den hadde et nervøst sammenbrudd. Klippene rystet, fjellene slo sprekker, og de døde kroppene brøt ut fra graven. Hva gjorde dette? Gud rettet oppmerksomheten mot Golgata. Han såret dette dyret, kalt Satan, for alltid.

Nå, han har vært mer ondskapsfull etter dette, fordi det brakte lys til menneskeheten, og alle vet at et såret dyr er på sitt mest ondskapsfulle, krypende rundt der med brukket rygg.

Satan ble slått ut på Golgata. Jorden beviste at det skjedde. Den største prisen som noen gang var betalt, og den eneste som kunne betale den, kom og gjorde det på Golgata. Det er der som den store prisen ble betalt. Det er en av selve tingene.

Gud hadde krevd dette. Ingen mann var verdig. Ingen kunne. Intet menneske kunne gjøre det. Og Gud kom selv, og Han ble gjort til et menneske, og Han levde et menneskelig liv under menneskelig begjær, og Han ble korsfestet der på Golgata, og der, når Satan trodde at han ikke ville gjøre det, at han ikke ville gå igjennom det ... Han gikk til Getsemane, og hver fristelse som noe menneske noensinne stod overfor, han gikk igjennom det akkurat slik som alle andre mennesker, men han betalte prisen, det er det som medførte jordens formørkelse, slik som en bedøvelse foran en operasjon.

Når en lege gir en mann en bedøvelse, han gir ham først narkose, før han kan operere. Og når Gud gjennomførte operasjonen for menigheten, da fikk verden en bedøvelse. Naturen hadde en krampetrekning.

Ikke så rart, fordi Gud, i menneskelig kjød, var døende. Det var den timen som verden hadde sett etter, men mange av dem visste det ikke. Slik er det også i dag. Mange ser etter disse tingene, og likevel klarer de ikke å gjenkjenner det. De forstår ikke veien ut. De prøver fremdeles å søke tilfredsstillelse og ting av denne verden, prøver å finne veien ut.

Det var vært mange veivisere som pekte til denne dagen, mange store forutgående skyggebilder. Dette hadde blitt gitt skyggebilder av lammet, av oxen, av turtelduen, og alle disse tingene, men likevel kunne ikke disse bryte det. Disse kunne ikke bryte dette dødens grep. For Satan hadde jorden, alle steinene som han en gang gikk opp og ned på over jorden, brennende svovel.

Lucifer var morgenrødens sønn (Jes 14:12), og han vandret på jorden når den var en brennende vulkan. De samme bergarter som hadde kjølnet av, når Jesus døde på Golgata, ble dengang spydd ut av jorden. Prisen ble betalt, og trelldommen under Satan ble brutt.

Gud ga tilbake i hendene på menneskene, en vei tilbake til det som han søkte etter. Han behøvde ikke å gråte mer. Likevel, når han brøt ryggraden til Satan der på Golgata, det var ryggraden av synd, av sykdom ... Og det bringer alle dødelige mennesker på jorden tilbake inn i Guds nærvær, med synder tilgitt.

Halleluja. Våre synder er tilgitt. Aldri mer kan Satan mørklegge oss bort fra Gud. Det er laget en vei. Det er satt fram en telefon der. Der er en linje til Herligheten. Det bringer enhver person innenfor rekkevidden til den linjen.

Hvis et menneske er full av synd, dette koblet ham til den "gamle sentralen." Han kan få tilgivelse for den synden. Ikke bare det, men den synden er blitt betalt for. Ære være Gud. Du trenger ikke å si, "Jeg er ikke verdig." Det er både sikkert og visst at du ikke er. Du kunne aldri være det. Men Æn som er verdig, tok din plass. Du er fri. Du trenger ikke lenger å lure på det. Du trenger ikke lenger å være et menneske som søker etter fornøyelser her på jorden. Fordi:

Der er en kilde fylt med blod,
Trukket fra Emmanuels årer;
Hvor syndere som stupte ned under floden,
Mistet alle sine skyldige flekker.

Du trenger ikke å være fortapt, fordi der er en vei, en utvei,
og den heter hellighetsveien.
Den urene kan ikke passere over denne,
før han først kommer til kilden, deretter starter han på veien.

Han brøt Satans makt. Han åpnet fengselsdørene til helvete. For enhver som var innestengt i fengslene her på jorden, som fryktet at når de døde, hvilken død ville da være til dem. På Golgata åpnet han disse fengselsdørene, og lot enhver fange gå fri. Du trenger ikke lenger å bli revet ned av synd. Du trenger ikke lenger å overgi dine kjødelige lemmer til å synde: drikking, røyking, gambling, fortelle løgner.

Du kan være ærlig, rettfærdig og rettskaffen, og Satan kan ikke gjøre noe med det, fordi du fikk tak i en line, en livline. Den er forankret i Den Evige Klippe. Ingenting kan riste deg bort fra det. Ingen vind kan riste deg fra det. Nei ingenting, ikke engang døden selv, kan adskille oss fra

Guds kjærlighet, som er i Kristus Jesus.

Det er det som Golgata betydde. Mennesker som var i fangenskap, ble satt fri. Mennesker som en gang var under frykt for døden, kan ikke lenger frykte døden. En mann som lengter etter en by, hvis Byggmester og Skaper er Gud, han kan nå vandre på veien, og vende sitt ansikt mot himmelen, fordi han er fri. Halleluja. Han er forløst. Han trenger ikke å streife rundt noe mer, for der er en måte å vite om du er rett eller ikke. Gud gir oss liv. Våre synder er borte. Den dagen på Golgata betalte prisen. Når vi ser alt dette, ikke rart at dikteren skrev,

Blant revnende fjell og mørke skyer,
Min Frelser bøyde sitt hode og døde.
Det åpnete forheng åpenbarte veien,
Til himmelens glæder og endeløs dag.

Abraham trenger ikke å vandre rundt mer på kryss og tvers over landet i søken etter en by. Synderen trenger ikke lenger å lure på om han kan bli frelst eller ikke. Den syke trenger ikke å lure på om han kan bli helbredet eller ikke. Åpningen av forhenget på den dagen på Golgata, åpenbarte veien til total seier. Gud gir oss kraft ved Sin Ånd, til å leve triumferende over alle disse tingene, Han ber oss bare om å tro det. Det skjedde den dagen på Golgata.

Der var aldri en dag som denne.
Der vil aldri bli en som er lik den.
Det er ikke lenger nødvendig.
Prisen er betalt, og vi er forløst.
Gud være takk, vi er forløst.

Det er ingen ting som du trenger å lure noe mer på, det er ikke mer å gjetting om det. Alt det er tatt bort. Forhenget har trukket tilbake gardinen, og vi er plassert på en vei, ikke å lure lenger på noe, men å tro, og bare gå rett videre. Vi vandrer rett inn i selve Guds nærvær.

Abraham visste, og andre visste, at mens de søkte etter byen, de var klar over at de kom fra et eller annet sted. Noe hadde skjedd. De levde på en paralysert jord. Jordskjelv kom; stormer kommer, kriger og drap. Ulven og lammet matet på hverandre, eller ulven matet på lammet, og løven spise oxen. Det ser ikke rett ut. Det er noe som er galt. Han visste at det var noe som var galt. Å du. Og bror dreper bror. Far drepte sønn, sønn drepte far. Det er noe som er galt.

Han begynner å bli gammel. Han dør. Han visner bort. Sykdom er på ham. Han er i trelldom. Trærne vokser, men de er ikke udødelige, de dør. Fjellene endres. Havene tørker opp. Vannene uteblir. Det er noe galt, og han søkte et sted, en by, hvor den slags ikke lenger skjedde, han visste at hvis han noen gang kunne komme tilbake i nærvær av Den Ene som gjorde tingene på rett måte, da kunne han tale med Ham om dette.

Å, for et privilegium det er, synder, denne formiddagen, å vite at du fikk tak i den veien nå. Den dagen på Golgata åpnet opp veien. For alt det som disse patriarkene jaktet på, og søkte etter,

Golgata ga det til deg, helt gratis. Hvordan kan du avslå dette? Hvordan kan du avslå dette, for så å bli tilsluttet et kirkesamfunn? Hvordan kan du avslå dette, for å erstatte det med noe annet, fornøyselsene i denne verden. Hvorfor ikke akseptere det?

Åpningen av forhenget bringer et menneske rett tilbake, inn i Guds nærvær, uten synd på ham av noe slag, og setter en vei foran ham, til de tingene som han søker etter: Himlen, herlighet, fred, Evig Liv, alt dette, rett foran ham.

Den dagen var dødsstøtet for Satans makt. Det avsluttet alt. Og jeg kan se ham der. Han var Edens Lam, fra den aller første skygge som kom fram om det, når Abel, ved tro, ofret til Gud et bedre offer enn Kain.

Han må ha bundet en vinstokk rundt et lam's nakke, dro ham opp til klippen, tok en stein i hånden, som et spyd, og trakk hans lille hode bakover, og hakket og kuttet ham, til han døde, og hans ull ble badet i hans eget blod. Han rullet seg i sitt eget blod.

Det var en skygge. Men på den dagen på Golgata, da var det ikke et lam av denne jorden, men det var et Guds Lam, som var døende, rullet i sitt eget blod. Han ble hakket, og kuttet, og slått, og spyttet på, og banket, og pisket, og alt annet, av denne verden, og blod drypper fra Hans hårlokker ...

Når Abels lam døde, da talte det et språk som Abel ikke kunne forstå. Det breket. Og når Guds Lam døde den dagen på Golgata, da talte han på et språk, slik at ingen forsto ham: "Min Gud, Min Gud, hvorfor har du forlatt meg." Det var Guds Lam, hakket i biter, sønderskåret.

Han var selve det Lammet som Abel hadde i tankene, da han så den lovede kvinnens ætt. Han var det lammet som Daniel så, som ble hugget ut av fjellet uten hender. Han var hjulet i midten av hjulet, for profeten. Alt det de hadde forutsett, ble møtt på denne dagen, den dagen på Golgata. Det brakte inn denne store tingen. Det brakk Satans ryggrad.

Nr. 1. Vi skulle søke opp hva den dagen betydde.

Nr. 2. Vi skulle se på hva denne dagen har gjort for oss.

Nå, hva gjorde det for oss ...

Nr. 3. La oss se på hva vi burde gjøre for denne dagen, hva burde vi gjøre?

Først bør vi se på det, for det er en stor dag, den største av alle dager. Prisen for synd ble betalt. Satans makt ble brutt. Og nå, vi ønsker å se på hva vi skulle gjøre til gjengjeld.

Nå, angående gjengjeld, når Jesus døde på Golgata, den dagen, da betalte Han, ikke bare prisen for våre synder, men Han betalte også prisen og gjorde en vei, slik at vi kan følge Ham. For vi, lik som den falne Adam, som er blitt forløst, slik som Ånden ledet Adam, den første Adam, ved Ånden, som hadde kontroll over hele naturen ... Så vi - den andre Adam - eller mennesket på jorden, er blitt frikjøpt av Kristus, og fra denne dagen på Golgata, kan vi følge ham.

Nå, da Han døde på Golgata, gjorde han en vei. Han oppga Ånden, Den Hellige Ånd, det sendte den tilbake til jorden, forat du og jeg skal leve ved den. Det er hva Golgata betyr for oss: Å følge Ham.

Først, se inn i det. Se hva det gjorde for oss. Og nå, hva må vi gjøre i forhold til det. Hva må du og jeg gjøre? Nå, vi sier: "Vel, jeg - jeg setter pris på det. Det er veldig fint." Men vi er nødt til å akseptere det. Og å akseptere det, er å akseptere hans Person, Kristus, i vårt hjerte. Da er vi fri fra synd. Derfor er det ingen syndelenker som henger på oss i det hele tatt. Gud ... Akkurat som om vi aldri hadde syndet ...

Det perfekte offeret gjorde oss perfekt. For Jesus sa: "Vær da fullkomne, likesom deres Far i himmelen er fullkommen." Da er det ikke noe mer som trenger å gjøres, men vi er blitt gjort fullkommen i Guds nærvær.

Nå, det er der vi mister vår posisjon. Hvis vi ikke passer på, vi prøver å se tilbake på hva vi var, og så lenge vi ser tilbake til hva vi var, da betyr dette offeret ingenting for oss. Åh, kan du ikke se det, menighet? Jeg ville ikke ... Jeg ville ikke prøve den jobben, jeg kan ikke, og det kan heller ikke du. Det er ikke nødvendig å prøve. Du er fortapt til å begynne med, så lenge du ser på hva du har gjort. Men se ikke på hva du har gjort, se hva den dagen på Golgata gjorde for deg.

Det betalte din pris. Det avgjorde spørsmålet. Om dine synder er som purpur, de blir hvite som snø: røde som skarlagan, hvite som ull. Da har du ingen synd. Du er helt uten synd. Uansett hva du har gjort, eller hva du gjør, du er fortsatt uten synd. Så lenge du har tatt imot Jesus Kristus som din frelser, da er dine synder tilgitt. Alt som er tilgitt, er ettergitt og glemt.

Så hva gjør dette? Det gir deg, etter den tilstanden, hans Ånd, for å følge Ham, og gjøre det som Han gjorde, for andre som følger på.

Han var bare én mann, den perfekte mannen. Han ga sitt liv, og han satte et eksempel for deg.

Nå, hva må vi gjøre? Nå, det første jeg vil si: Jesus levde aldri for seg selv. Hans liv ble levd for andre. Det er det perfekte Evige Livet. Når du sier at du går i kirken, og at du gjør gode ting, det er fint. Men når du lever livet ditt for deg selv, da har du ikke evig liv. Evig liv er å leve for andre.

Dette ble bevist da det kom fram igjennom Guds Lam. Han levde, og hadde Evig Liv, fordi han ikke levde for seg selv. Han levde for andre. Og du mottar evig liv ved å motta den dagen, og da lever du ikke lenger for deg selv. Du lever for andre.

Noen sa: "Hvordan kan du stå der, og la noen kalle deg med slike stygge navn?" Du lever ikke for deg selv. Du lever for andre, for at du kan forløse den mannen. Dere blir sønner. Og problemet er dette, at menigheten har glemt at de var sønner. Dere er sønner. Dere tar Kristi sted. Dere er sønner, så ikke lev for deg selv, lev for andre.

"Vel, Broder Branham, jeg kan leve for denne broren, for han er virkelig en hyggelig mann." Det er ikke slik. Lev for den mannen som hater deg. Lev for den personen som ville drepe deg, hvis de kunne. Det er hva de har gjort mot Ham. De drepte Ham, og Han døde slik at Han kunne frelse dem. Det er Evig Liv. Når du har fått dette inn der, i ditt hjerte, da står du ansikt til ansikt med himmelen. Men du ofrer ditt eget selv, oppgir dette, slik som sauene gir fra seg sin ull. Du ser hen imot Golgata.

Jeg håper at dette hjelper deg til å komme frem til en posisjon ... Det er hva Tabernaklet, det er hva alle mennesker må gjøre, å finne ut hva du er, og hva som er hensikten.

Menigheten er ikke å bare gå i kirken for å spille musikk, synge sanger. Menigheten er et sted hvor korreksjon ... Dommen begynner i Guds hus. Vi må regne oss selv som døde, og levende for Kristus. Og Han gjorde det mulig at vi kunne ofre oss selv til Hans tjeneste, for å følge Ham. Hvis vi følger Ham, da blir vi ledet av det livet som han ble ledet av. Det er fantastisk. Jesus sa det, og talte om det. La meg bare gi deg noen sitater på det. Lytt nøye. Gå ikke glipp av det.

Jesus sa at på den dagen ville Han skille folket, slik som sauene og geitene, og han ville si til geitene, "Stå på venstre side", og til sauene, "Stå på høyre side." Og han sa til geitene, "Gå bort fra meg, for jeg var sulten, og dere ga meg ikke mat. Jeg var i fengsel, og dere så ikke til meg. Jeg var naken, og dere kledde meg ikke. Jeg var tørst, og dere ga meg ikke å drikke. jeg var syk, og dere besøkte meg ikke. Så gå bort fra meg.

"Og til sauene sa Han: "Jeg var sulten, og dere ga meg mat. Jeg var naken, og dere ga meg klær. Jeg var syk, og dere tjente til Meg." Og legg merke til, ikke gå glipp av dette, menighet. Bevar dette i ditt hjerte for alltid. Dette var blitt gjort helt ubevisst. Folket gjør det ikke fordi det er en plikt. En mann som gir deg et eller annet, fordi han burde gjøre det, en mann som mater deg fordi han burde gjøre det, han har en egoistisk idé. Dette skulle være ditt eget liv, din egen handling.

Det var så overraskende for disse sauene, at de sa: "Herre, når var du sulten, og vi ville gi deg mat? Når var du sulten, og vi matet deg? Når var du naken, og vi ga deg klær? Når var du tørst, og vi ga deg drikke? Når var du syk, og vi tjente deg?" Det var så automatisk, gjort ut av kjærlighet, det er bare det livet som er i dem.

Gud, la folket se hva Golgata gjorde for oss. Så automatisk: "Når var du det, Herre. Vi visste aldri noe om det."

Se hva Jesus snudde seg rundt og sa: "Det som du har gjort mot disse, det gjorde du mot Meg." Et uselvisk liv, ikke noen baktanke, ikke dine tanker om det, men du er så død til de tingene som tilhører denne verden, og så levende i Kristus, og du vandrer på denne veien på en slik måte, at disse tingene er bare blitt en helt automatisk ting. Du bare gjør det.

Nå, jeg sier: «Når Herren vil --- Herren vil at jeg skal gjøre det." Det er ikke på den måten. Du er

bare blitt en del av Ham. Hans Ånd er i deg, og du handler på den samme måten som Han handlet. Få tak i det. "Der er en vei som synes rett for en mann, men enden på den er dødens vei. Ikke alle som sier Herre, Herre, skal komme inn i, men de som gjør min Fars vilje." Det kommer bare fra deres hjerter, bare helt frivillig.

Nå, den dagen på Golgata betalte den prisen, slik at vi kunne opptre på den måten. Ikke si: "Du vet, enkefru Jones var en gang ... Hun var uten kull, og jeg gikk og kjøpte henne litt kull. Uh, jeg sier deg, jeg så en bror som trengte en ny dress, og jeg gikk og fikk tak i en dress til ham. Velsignet være Gud, jeg er en kristen. "Å du, du egoistiske, dårlige, elendige person, du er en hykler. Ikke la den høyre hånden vite hva den venstre gjør, og heller ikke la den venstre vite hva den høyre gjør.

Bare så automatisk død i Kristus, til du gjør det uansett. Det er din natur, det er slik du er laget. Du gjør det uansett. Det er bare dette livet som bor inni deg. Du er helt overgitt til den Ånden, og den bare lever seg selv ut inni deg.

Åh, du føler denne velsignede Ånden, dette livet, "Det er ikke jeg som lever," sier Paulus, "men Kristus lever inni meg." Bare helt automatisk ...

"Vel, jeg sier deg, Bror Branham. Vi er kristne her. Vi hjelper disse menneskene. Vi hjelper de menneskene." Åh, du, skam deg. Det er ikke kristendom. Kristendommen vil bare automatisk få deg - det er hva som må gjøres. Og etterpå, du bare glemmer det, det handler om ... Gå og gjøre det.

Kristus hadde bare fullstendig overgitt sitt liv til Gud. Han ga Seg Selv som en allmenn tilgjengelig tjener til folket. Han ga sitt liv frivillig. Han trengte ikke å gjøre det. Han gjorde det ikke motvillig. Han sa ikke: "Nå, bror, dere burde alle ha store tanker om meg, fordi jeg kommer for å dø for dere." Han sa aldri et ord om det. Han døde uansett, fordi det var Gud i ham. Det er Gud i deg. Det er Gud i meg som gjør at vi ser på andre.

Sauer på den ene siden. En av dem vil si, "Vel, Herre, jeg gjorde dette, og, Herre, jeg gjorde det."

Han sa: "Gå bort fra meg, dere som gjør urett, jeg har aldri noengang kjent dere."

Hvis kirken noen gang kunne komme fram til disse grunnleggende fakta, at det er ikke noe som du prøver å gjøre, at du jobber deg selv opp til å gjøre noe, men det er noe som er født inni deg.

Tilgi meg, mine Pinsevenn-venner. Jeg er pinsevenn, men mine pinsevenn-venner har kommet til et sted hvor det er nødt til å være en masse musikk med raske rytmer, slagrytmer fra et eller annet orkester, eller klapping i hendene, eller tamburiner for å få fram et rop. Dette er bare følelser. De spiller orkestrene før de drar ut i kamp, for å oppildne folk inn i en følelse før en kamp.

Jeg tror på musikk. Jeg tror på klapping av hender, men jeg tror også på disse tingene. Det er nøyaktig sanheten. Vi burde ha det, men du har latt de viktige tingene være ugjort, slik som dette selvpoppofrede Livet, at Gud bor i deg, at du automatisk gjør det som er rett, fordi det er rett: det bare skjer, vil ikke engang tenke noenting om det, bare leve det. Se så hva som skjer, du bare ... du gjør ikke - du er på veien. Det er hva Golgata betydde for deg: Du er på veien - det åpnet opp den dagen for deg.

Husk på, du kan ikke være en halv geit og en halv sau. De vil ikke blande seg sammen. Det er en masse folk som sier: "Ja, vet du, hva, vi fikk en organisasjon i vår gruppe. Vi hjelpe de fattige. Vi gjør dette." Det er greit, men du tuter i ditt eget horn om det. Du trenger ikke gjøre det. Du gjør dine almisser i hemmelighet, sa Jesus. Det er bare noe som du automatisk gjør, det er ikke mer enn å gå og få tak i et glass vann. Du er tørst. Hvis neste mann er tørst, så tenker du på ham også. De andre menneskers behov, du tenker på ham om det samme behovet som du selv har, og du tenker ikke noe mer over det, du bare lever videre.

Nå, du kan ikke være halvt sau og halvt geit. Så hvis du sier: "Vel, vår kirke har fått en organisasjon. Vi gir til de fattige. Vi gjør dette, og vi gjør det, og vi gjør de andre tingene." Hvis du hadde dette, uten at du hadde dette andre, hadde Kristi liv i deg, da er det som du gjør, helt forgjeves. Jesus ...

Paulus sa i 1. Kor 13: «Om jeg gir alt jeg eier til mat for de fattige, og gir min kropp til å brennes som et offer, da gagnar det meg intet." Nå, dette er hardt, men det er sannheten. Du må komme til dette faktum. Gjenkjenn hva Golgata gjorde for deg.

Vi ser på det og sier: "Å, ja, dette er fint." Det er ikke det som er tingen. Hvis Guds Sønn måtte gå til Golgata for å bli korsfestet, da må enhver sønn som kommer, han må gå til et Golgata. Han må også ha et Golgata. Du må selv ha den dagen på Golgata. Jeg må ha den dagen på Golgata. Det avgjør synde-spørsmålet. Det er Ikke å håndhilse på forkynneren, ikke å bli håndhilst inn i kirken, ikke å komme inn ved et anbefalingsbrev, ikke å komme inn ved en bekjennelse, men å komme inn ved en fødsel.

Han ga aldri et anbefalingsbrev. Han ga aldri en bekjennelse. Han ga en fødsel. Det er hvordan vi kommer i. Og videre derfra, så lever vi det kristne livet helt automatisk.

Nå, en annen bemerkning ... Halvt geit, halvt sau, det finnes ikke noe slikt. Du er ikke halvt geit og halvt sau, du er enten geit eller sau. Nå, hvis du bare gjør gode ting, og du tror at du kan komme inn ved det, men da ville det jo ikke vært nødvendig at der var en dag på Golgata. Loven ordnet jo det. Men når dette alt var ivaretatt, så dagen på Golgata var for å bringe inn dette, at vi ikke bare skulle være kirkemedlemmer, men være sønner og døtre av Gud.

Det er hva dagen på Golgata var. Det er hva det betydde for deg. At du kan gjøre, og etterfølge, og handle slik som Jesus ...

Nå, elven renner ikke både opp og ned samtidig. Elven renner bare én vei, og Guds Ånd går

bare én vei. Han blander ikke inn andre ting sammen med det, den går bare samme veien.

Se på Jesus, mens vi avslutter. Jesus sa: "De gjerninger Jeg gjør, skal dere også gjøre, og større enn dette skal dere gjøre, for jeg går til min Far." Jeg sier ikke dette så mye til menigheten her, dere forstår, men disse budskapene er på bånd. Titusener hører på dem rundt om i verden. Jeg kommer til å svare på dette spørsmålet fra kritikken med en gang.

Jeg har ofte blitt sagt - blitt fortalt, og de spør: «Hvorfor, tror du Bibelen?"

Jesus sa: "Disse gjerningene som jeg gjør, skal dere også gjøre, og større enn disse skal dere gjøre, for jeg går til min Far."

Hvor ille kan du bli, mister? Hvor langt unna dømmekraft kan du vandre, med din intellektuelle teologi, med din mentale oppfatning av alt mulig? Min elskverdige og fortapte venn, kan du ikke forstå at denne Bibelen blir åndelig tolket? Jesus takket Faderen at Han hadde skjult det for de skolerte og skarpe, de vise og forstandige, og vil åpenbare det for umyndige, slike som vil komme til Golgata.

Nå, se, Jesus sa ... Se hvordan Han sa det: "De gjerninger som jeg gjør (Han gjør dem rett nå.) - De gjerninger som jeg gjør nå, helbrede de syke, oppreise de døde, åpne øynene på den blinde, disse gjerningene skal dere gjøre også. Du vil gjøre disse hvis du tror på meg. Du gjør disse gjerningene, og deretter, en større enn dette skal du gjøre, for jeg går til min Far.

En liten stund, og verden ser meg ikke lenger. Men dere vil se meg . Jeg vil være med dere, endog i dere til enden av verden. Jeg vil ikke etterlate dere farløse. Jeg vil be Faderen. Han vil sende dere en annen talsmann, som er den Hellige Ånd, som verden ikke kan motta, men dere kan motta Ham."

Nå, legg merke til, de større gjerninger var å ha kraften i menigheten, ikke bare til å helbrede syke ved bønn, kaste ut djevler ved bønn, men å formidle evig liv til troende. Den Hellige Ånd kom og ble gitt i hendene på menigheten for å formidle liv. Åh, det er hva Golgata betydde.

Den tok nedbøyde, nedverdige menn og kvinner, og løftet dem til en posisjon, til å være sønner og døtre av Gud, til å helbrede de syke, og til å formidle Ewig Liv. Ved å gi den Hellige Ånd til lydige troende, menn som en gang var vantro, formes til troende, og formidler åndelig Ewig Liv.

Hvor mye større er det å si til denne syke kvinnen som ligger her, "Jeg kan be en troens bønn», og hun vil bli helbredet. Det er en flott ting. Det er hva han gjorde da, men Han sa: «Større enn dette skal dere gjøre. Jeg skal gi dere kraft, ikke bare å reise ham opp for en stund, men å gi ham evig liv, som vil være for evig og alltid."

Fattige, blinde, elendige mennesker, hvordan kan du gå glipp av dette? Ser dere ikke hva den større tingen er? Det er det største som noensinne kunne skje, det var å formidle evig liv til

menneskene.

Hva er Evig Liv? Det Livet som Han levde, det Livet som var i Ham: Formidle dette til andre. Kan en mann gjøre det? En Guds Sønn kan. Jesus sa: "Hvis dere tilgir noen deres synder, er de tilgitt. Hvis dere fastholder syndene for noen, er de fastholdt." (Joh 20:23)

Nå, her hvor den katolske kirken, og mange av de andre, gjorde sin stor feil. De går ut og sier: "Jeg tilgir deg dine synder." Det var ikke slik.

Hvordan fikk de synder tilgitt i Bibelen? Peter svarte på det spørsmålet på pinsedagen. De sa: "Hva kan vi gjøre for å bli frelst? Hvordan kan vi få dette som dere alle har fått?"

Han la ned resepten. Han fortalte dem hva de skal gjøre. Han sa: "Omvend dere, enhver mot Gud, og bli døpt i Jesu Kristi Navn." Hva for? "Tilgivelse for dine synder." Dette er de større gjerningene.

Hvor mange av dere forkynnere denne morgenen, hvor mange av dere som lytter til mitt ord på lydband, er villig til å gå til Golgata denne morgenen, og se hva Gud gjorde der for deg, og forlate dine religiøse trosbekjennelser, og forkynne evangeliet? Halleluja. Det er i ditt fang nå. Hva skal du gjøre med det? Hvorfor? Omvendelse og syndenes forlatelse må forkynnes i Hans Navn til hele verden, først fra Jerusalem. Hallelujah, der har du det.

Hva betyr Golgata for deg? Hva har denne dagen gjort mot deg? Fylte Den deg med noe teologi? Gjorde den deg til en innbildsk viktigper, eller gjorde den deg til en kristen, helt overgitt, (halleluja), synder tilgitt? Større gjerninger enn dette skal dere gjøre. Dere ser hvor dere er er, ikke sant? Større gjerninger enn dette, tilgi synder i Jesu Kristi Navn. Men gjennom trosbekjennelser og kirkesamfunn, og så videre, det har bundet deg ned til et sted hvor du fortsatt tjener verden.

Fortell meg om hvilken mann, fortell meg om hvilken kvinner, som kan komme til Golgata, og prøve å være noe stort, fordi noen uttalte noe. Fortell meg hvordan du kan stå ansikt til ansikt med Golgata i sitt rette lys, denne dagen i Golgata ...

Hvordan kan du ha din dag på Golgata, og komme ut derfra, og være høy på pæra? Hvordan kan du komme ut som en nikkedukke for en eller annen organisasjon, og forkynne noe menneskeskapt lære? Hvorfor har ikke Golgata gjort deg ydmyk til Guds Ord? Hvis du noen gang går opp dit, da vil du komme ut igjen ydmyk.

Hvordan kan du ønske å være en stor kar i en eller annen organisasjonen med en fjær i hatten, når Jesus Kristus, Guds Sønn, ydmyket seg selv til et opphakkert legeme, til å bli spyttet på i ansiktet, til skam og vanære, og de avkledd Ham klærne, og korsfestet Ham framfor verden, uten å akte vanæren? Hvordan kan du gå opp til Golgata, og komme derfra på en annerledes måte enn det han var: en vanære, en skam?

Å, sier du, "De vil sparke meg ut." La dem sparke. Opplev din dag på Golgata. Gud vil ha sin vei med deg. La meg sitere det igjen. Opplev din dag på Golgata, Gud vil ha sin vei med deg. La oss be.

Herre, Å Gud, ta oss alle opp til Golgata rett nå. La oss komme bort fra vårt selv, Herre, menneskefrykten, frykt for hva noen andre kommer til å si. Hvorfor lo hele verden av Ham, gjorde narr av Ham. Men han var lydig inntil døden, han var lydig til vanæren. Han var lydig selv til den føderale styresmakten. Vi innser at når Satan slo denne jorden, da ble han hersker og autoriteten på denne jorden. Han vitnet også det samme framfor vår Herre, og sa: "Disse kongedømmene er mine. Jeg skal gjøre med dem hva jeg vil." Og vi innser at fra den dagen og til nå, har denne verden vært under forbannelse, og har vært styrt av ham som forbannet den. Men Gud, Å Gud, vi tjener et rike som ikke er forbannet.

Fader Gud, hvor fantastisk det er at du har gjort noen store ting i film-verdenen i dag, slik at disse flotte filmene, slik som "De Ti Bud", osv., kommer ut, for å la menn og kvinner se, dette ville ikke engang formørke en kirkedør, men la dem se hva det er. Guds vei er en vei som er avvist av verden, fordi vi er slik som i Russland under kommunismen ...

Vi er i denne verden, men vi er ikke av denne verden. Vi har gått opp til Golgata. Vi har korsfestet oss selv, med Guds rike, til å være en av Hans. Uansett hva verden sier, vi tar veien sammen med de fåtallige av Herrens foraktede. Vi går videre til oppstandelsen, og vi tror at det snart er for hånden, Herre, når vi vil gjenoppstå inn i et rike som vil ta over denne verden, slik som Daniel forutså det, og det brøt hele verden opp i små agner, og vinden blåste det bort fra sommerens treske-gulv. Men Fjellet, Stenen, vokste til et stort Fjell, som dekket jorden. Den Stenen skal komme. Å Gud, vi ønsker å være en del av dette. La oss fornekte oss selv, ta daglig opp vårt kors, og leve for Kristus, leve for andre. Gi det, Herre.

Hvis det er noen her denne formiddagen, som ikke kjenner Ham som Frelser, og ønsker å bli husket i den avsluttende bønningen, og ønsker at dette skal være din dag på Golgata, vil du løfte hendene og si: «Be for meg, Bror Branham. Jeg ønsker å kjenne ham som min frelser." Gud velsigne deg, unge mann. Noen andre? Gud velsigne deg, min bror der bak. Er det noen andre som sier: "Jeg ønsker å kjenne Ham. Jeg vil at dette skal være en dag på Golgata for meg. Jeg er syk og sliten. Hva er meningen med å holde på å tøyse omkring her med selve den tingen som jeg ble født til gjøre?"

Jeg ble født, født til å være en sønn av Gud. Og her er jeg, og tviholder på det som er av denne verden. Gud, la meg bli korsfestet i dag. la meg korsfeste i dag, meg selv og mine ideer, slik at jeg kan leve med Kristus, og leve for andre. Uansett hva de gjør med meg, om de gjør narr av meg, og forfølger meg, og sier alt ondt mot meg, og ting, la meg bare ydmykt gå videre, saktmodig som et lam, slik som Han gjorde. En dag har Han lovet å reise meg opp igjen, på den siste dagen. Jeg ser framover etter den dagen."

Er det noen flere hender som løftes opp? Gud velsigne deg bak der, og deg. Godt, noen fler, som ville ... Gud velsigne deg, Gud velsigne deg. Noen flere, før vi ber ...

Vår Himmelske Far, det ble sagt da Peter talte på pinsedagen, "Så mange som trodde, ble lagt til menigheten." De tror virkelig av hele sitt hjerte, disse menneskene, som bare løftet sin hånd. Jeg tror at de har trodd av hele sitt hjerte. Og hvis de har, så er det et basseng med vann som venter her. De ønsker disse syndene tilgitt, det er noen her som kan døpe dem i dette navnet, og det er det eneste navnet som er gitt under himmelen, gitt blant mennesker, slik at vi kan bli frelst.

For, som jeg siterte Skriften for et øyeblikk siden, at omvendelse og syndsforlatelse må bli forkynt i Hans Navn til hele verden, først fra Jerusalem ... Og i Jerusalem, da omvendelse og syndsforlatelse ble forkynt, da forkynte apostlene til dem fra Skriften, og sa at de må omvende seg først, og deretter bli døpt i Jesu Kristi Navn. Dette var predikantens oppgave å gjøre. For dem til å omvende seg, og for ham til å døpe dem, til forlatelse for sine synder. "Dersom dere forlater noen deres synder, da er de dem forlatt; dersom dere fastholder dem for noen, for dem er de da fastholdt."

Far, hvordan kan det ha seg at verden engang fikk et sånt raserianfall? Hvorfor ikke tro det enkle evangeliet? Og de bringer dette endog inn, slik at det skal erstatte falske navn, falsk dåp, falsk Hellige Ånd dåp, håndhilsing med pastoren, de bruker titlene: Fader, Sønn, og Hellig Ånd, som ikke er å finne noensteds i Skriften, men er et dokument laget av romersk-katolske menn, ikke en kristen lære, finnes ingen steder i Bibelen. Syndenes forlatelse kan ikke bli tilgitt gjennom titler, men gjennom Jesu Kristi Navn.

Nå, Far, vi vet at det er veldig upopulært. Dine veier har alltid vært slik, men la menn og kvinner, denne formiddagen, komme til den dagen, den dagen på Golgata, der Jesus foraktet den dagen, den skamen å bli kledd naken, det å bli hakket i stykker, det å være spyttet på, og gjort narr av, av en hel verden, av kirken, av folket som burde ha elsket Ham, og likevel i alt dette, så åpnet han ikke sin munn, og gikk for å dø for disse menneskene som gjorde narr av Ham.

Gud, ta oss til Golgata denne formiddagen, og hvis de sier at vi er gale, de sier at vi ser Skriften galt, hva enn de vil si, Gud, de kan ikke bli stående i Guds nærvær og si at dette er galt.

De kan ikke dekke over sine synder med Bibelen. Bibelen avdekker deres synder, deres vantro, for å være populær, for å gjøre slik som resten av mengden. La dem komme til Golgata denne formiddagen, og begynne i Jerusalem, at omvendelse og syndenes forlatelse må forkynnes i Hans Navn, til alle folkeslag, først fra Jerusalem. La dem ta det samme korsfestede steget, til å bli hakket, og spyttet på, og gjort narr av, og kalt alt mulig som de kan bli kalt i de frafalne religiøses rekker, slike som river i stykker menigheter, alt mulig som de ønsker å kalle dette for.

Må vi, Herre, denne formiddagen, ta vår vei sammen med Herrens foraktede få. Må vi vandre som apostlene gjorde, verken å svinge mot høyre eller venstre, og fra godheten av våre hjerter, tjene Gud. Gi det, Far.

Nå, helbred de syke og lidende som kommer inn i bønne-linjen. Må disse som løftet opp sine

hender, i sine hjerter omvende seg rett nå. Må disse som har vært tilbakeholdne så lenge, raskt bevege seg til dåpsvannet, og få sine synder tilgitt i navnet på offeret, Jesus Kristus, Guds Sønn. Amen.